

Sygn. akt I C 122/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Jelenia Góra, dnia 23 stycznia 2013 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: **SSR** Marta Ładzińska

Protokolant: Paulina Poręba

po rozpoznaniu w dniu 15 stycznia 2013 r. w Jeleniej Górze

na rozprawie

sprawy z powództwa **R. B.**

przeciwko **T. W.**

o zapłatę

na skutek zarzutów pozwanego od nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 29.07.2011 r. w sprawie sygn. akt I Nc 3089/11

I. uchyla nakaz zapłaty wydany w postępowaniu nakazowym z dnia 29.07.2011 r. w sprawie sygn. akt I Nc 3089/11 i oddala powództwo,

II. zasądza od powoda R. B. na rzecz pozwanego T. W. kwotę 3.553,00 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania w tym kwotę 2.400,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Powód R. B., reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika, pozwem z dnia 13 lipca 2011r. skierowanym przeciwko T. W. zażądał zasądzenia od niego kwoty 30 726 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości 19% rocznie, liczonymi od dnia 10.03.2010r. do dnia zapłaty wraz z kosztami procesu z uwzględnieniem kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu wskazał, że jest posiadaczem weksla własnego, wystawionego przez pozwanego dnia 10.03.2010r. na kwotę 30 726 zł na zlecenie remitenta – (...) sp. z o.o. w J. opatrzonego klauzulą „bez protestu”, a następnie indosowanego na powoda dnia 11.03.2010r.

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu nakazowym dnia 29.07.2011r. w sprawie sygn. akt I Nc 3089/11 na podstawie weksla Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze orzekł zgodnie z żądaniem pozwu i nakazał pozwanemu, aby zapłacił z weksla na rzecz powoda kwotę 30 726 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości 19% rocznie, liczonymi od dnia 10.03.2010r. do dnia zapłaty oraz kwotę 2802 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania, w tym kwotę 2400 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w terminie dwóch tygodni od doręczenia nakazu, albo wniósł w tym terminie zarzuty.

W zarzutach od nakazu zapłaty, wywiedzionych w dniu 22.12.2011r. (k- 15-22) pozwany zaskarżył nakaz w całości, wniósł o uchylenie nakazu zapłaty i oddalenie powództwa w całości, a nadto o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego wg norm przepisanych.

Pozwany zarzucił nakazowi zapłaty nieważność indosu, z uwagi na to, że na odwrotnej stronie weksla, na podstawie którego został wydany zaskarżony nakaz zapłaty, nie podpisał się Prezes zarządu (...) sp. z o.o.T. A., lecz inna, nieznaną osobą - na umowie zlecenia usług finansowych z dnia 12 marca 2002 roku zawartej pomiędzy pozwanym a (...) sp. z o.o., reprezentowanym przy zawarciu umowy przez Prezesa zarządu (...) sp. z o.o.T. A. znajduje się podpis oczywiście różny od podpisu znajdującego się na odwrotnej stronie weksla - tak więc powód nie jest uprawniony do dochodzenia praw z weksla.

Pozwany zarzucił także wypełnienie weksla niezgodnie z deklaracją wekslową oraz postanowieniami umowy określonymi w § 8 ust. 1-3 umowy z dnia 12 marca 2002 roku, przy czym powód dopuścił się rażącego niedbalstwa nie dochowując minimum aktu staranności na skutek nie uzyskania informacji czy (...) sp. z o.o. wzywało pozwanego do zapłaty odszkodowań z tytułu niewłaściwego wykonania przez pozwanego umowy zabezpieczonej wekslem, pomimo tego, że powód jest profesjonalistą - radcą prawnym.

Pozwany sformułował nadto zarzut świadomego działania powoda na szkodę pozwanego poprzez przyjęcie weksla wypełnionego niezgodnie z deklaracją wekslową, w celu pozbawienia pozwanego możliwości podniesienia zarzutów przeciwko (...) sp. z o.o.

Pozwany zarzucił nadto przedawnienie roszczeń z umowy zlecenia usług finansowych z dnia 12 marca 2002 roku i również w związku z tym wypełnienie weksla niezgodnie z deklaracją wekslową oraz naruszenie przepisu art. 5 k.c. na skutek rażącej dysproporcji żądanej w niniejszym postępowaniu kwoty oraz całości wynagrodzenia uzyskanego przez pozwanego z umowy zlecenia, którą zabezpieczał weksel, przy braku jakiegokolwiek szkody poniesionej przez kontrahenta pozwanego.

W odpowiedzi na zarzuty od nakazu zapłaty (k-40) powód wniósł o utrzymanie nakazu zapłaty w mocy w całości. Podniósł, że powód nabył weksel działając w dobrej wierze, albowiem podstawę nabycia przez powoda w drodze indosu uzupełnionego weksla z wystawienia pozwanego stanowiło oświadczenie remitenta wręczone powodowi wraz z wekslem.

Wskazał, że bezzasadny jest zarzut nieważności indosu oparty na sugerowanej różnicy podpisów złożonych przez T. A. - prezesa zarządu (...) Sp. z o.o. w J. na umowie zlecenia i na rewersie weksla, w świetle podpisu T. A. zamieszczonego na ww. oświadczeniu remitenta.

Podniósł, że fakt dochowania należytej staranności przez powoda w chwili nabycia weksla oraz brak świadomego działania przez powoda na szkodę pozwanego implikują zastosowanie w postępowaniu dyspozycji przepisu art. 17 prawa wekslowego, wykluczającego możliwość podnoszenia przez pozwanego zarzutów opartych na stosunkach osobistych łączących go z poprzednim posiadaczem weksla tj. z (...) Sp. z o.o. w J..

W ocenie powoda w tym stanie rzeczy podnoszenie przez pozwanego zarzutów wypełnienia weksla niezgodnie z deklaracją nie powinno mieć w sprawie istotnego znaczenia. Zarzut przedawnienia nie znajduje wg niego zastosowania, albowiem dotyczy ewentualnego stosunku prawnego łączącego pozwanego z (...) Sp. z o.o. w J..

Powoływanie się na zarzut z art. 5 k.c. jest wg powoda nie do przyjęcia, ponieważ może być podnoszony jedynie w relacji pozwany - (...) Sp. z o.o. w J.. Powód zaś swoje roszczenie wywodzi z weksla, roszczenie to jest więc w stosunku do stron niniejszego procesu abstrakcyjne. Powód w żaden sposób nie przyczynił się do powstania zobowiązania stwierdzonego wekslem, nie miał wpływu na jego późniejsze kształtowanie się oraz na jego rezultat, a więc nie może ponosić odpowiedzialności za zobowiązanie, w którego żadnym etapie nie uczestniczył.

Pozwany wskazał nadto, iż nie kwestionuje okoliczności, które miały być udowodnione zeznaniami świadków M. W., D. S. (1), A. S., I. O..

Na potwierdzenie swoich twierdzeń wniósł o dopuszczenie dowodu z dokumentu zawierającego oświadczenie indosanta o treści stosunku wekslowego łączącego (...) Sp. z o.o. w J. z pozwanym oraz odpis weksla indosowanego przez remitenta na powoda.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny istotny dla rozstrzygnięcia:

Pozwany T. W. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą (...) dnia 12.03.2002r. zawarł z (...) Sp. z o.o. w J. umowę zlecenia usług finansowych. Na jej podstawie pozwany zobowiązał się do wykonywania usług finansowych w zakresie obsługi pożyczek / kredytów gotówkowych dla osób fizycznych oraz do prowadzenia biur obsługi klienta w imieniu i na rzecz zleceniodawcy.

Zleceniobiorca za wykonanie usług wynikających z umowy otrzymywał prowizję w wysokości 3% kwoty pożyczki udzielonej przez bank, a zawartej w punkcie obsługi Zleceniobiorcy.

Zgodnie z § 8 niniejszej Umowy w przypadku poniesienia szkody przez Bank lub zleceniodawcę z winy zleceniobiorcy, zleceniobiorca zobowiązuje się do poniesienia kosztów związanych z wyrównaniem tej szkody, tj. zwrotu kwoty ewentualnego zadłużenia, należnych odsetek od kapitału przeterminowanego i odsetek umownych oraz innych ewentualnych kosztów w t. 14 dni od daty otrzymania wezwania do zapłaty od zleceniodawcy, jeżeli dane zawarte w dokumentach związanych z udzieleniem pożyczki / kredytu będących podstawą podjęcia decyzji o jej / jego przyznaniu nie odpowiadają stanowi faktycznemu i w wyniku tego pożyczki / kredyty zostaną udzielone osobom niespełniającym warunków określonych w Regulaminie.

(**dowód:** umowa – zlecenie usług finansowych z dnia 12.03.2010r. k- 25-28)

Pozwany otrzymał następujące prowizje: 1032 zł, 510 zł i 990 zł, tj. łącznie 2532 zł.

(**dowód:** bezsporne, a nadto: faktura VAT nr (...) z dnia 30.04.2002r., k- 29, faktura VAT nr (...) z dnia 31.05.2002r., k- 30, faktura VAT nr (...) z dnia 29.06.2002r., k- 31)

Współpraca pozwanego z (...) sp. z o.o. trwała do czerwca 2002r. Pozwany w czasie współpracy z (...) Sp. z o.o. w J. zawierał w imieniu i na rzecz (...) Sp. z o.o. w J. umowy kredytowe.

(**dowód:** bezsporne, umowa – zlecenie usług finansowych z dnia 12.03.2010r. k- 25-28, zeznania świadka T. A., k- 63v-64)

(...) Sp. z o.o. w J. nie zgłaszało żadnych zastrzeżeń w zakresie realizacji przez pozwanego umowy zlecenia z dnia 12.03.2002r., nie kierowało do niego żadnych wezwań do zapłaty ani monitów - ani w trakcie trwania umowy ani też po zakończeniu umowy zlecenia.

(**dowód:** bezsporne)

W dniu 10.03.2010r. weksel został wypełniony przez remitenta na kwotę 30 726 zł z odsetkami w wysokości 19% rocznie. W dniu 11.03.2010r. uzupełniony weksel został indosowany na rzecz powoda R. B..

Przy nabyciu praw z weksla indosatariusz (powód) nie otrzymał zapewnienia ze strony indosanta o wymagalności należności wekslowej i wypełnieniu dokumentu na kwotę nieprzekraczającą zobowiązań wystawcy. Przy nabyciu praw z weksla powód został ustnie poinformowany przez T. A. – prezesa zarządu (...) Sp. z o.o. w J. o sposobie powstania należności pozwanego wobec (...) Sp. z o.o. w J., o okolicznościach powstania wierzytelności oraz o okresie, w jakim wierzytelności powstały.

(**dowód:** weksel, k – 8, odpis weksla wraz z oświadczeniem remitenta, k – 48-48v, zeznania świadka T. A., k- 63v-64)

(...) Sp. z o.o. w J. nie dysponowała w dacie wypełnienia weksła wnioskami kredytowymi, na podstawie których pozwany podpisywał umowy z klientami, nie dysponowała również dokumentami, na podstawie których została ustalona suma wekslowa. Dokumenty te zostały przekazane do banku, a weksle były wypełniane na podstawie informacji sporządzanych przez pracowników banku.

(**dowód:** zeznania świadka T. A., k- 63v-64)

Powód współpracował z (...) Sp. z o.o. w J. w okresie od 2003r. do września 2006r. w zakresie doradztwa prawnego i windykacji roszczeń (...) Sp. z o.o. w J. wobec dłużników tej spółki.

Weksel in blanco został indosowany na powoda dla zaspokojenia wierzytelności powoda wobec (...) Sp. z o.o. w J. z tytułu należnego mu wynagrodzenia. Nieuiszczone przez (...) Sp. z o.o. w J. wynagrodzenie wynosiło w dniu 11.03.2010r. 200 000 zł.

(**dowód:** zeznania świadka T. A., k- 63v-64, porozumienie z dnia 11.03.2010r., k - 66)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo było nieuzasadnione i jako takie podlegało oddaleniu.

Powód R. B. żądanie swoje opierał na posiadanym przez niego wekslu własnym, wystawionym przez pozwanego T. W. na rzecz (...) Sp. z o.o. w J. jako weksel własny niezupełny, a następnie indosowanym na powoda.

W przedmiotowej sprawie bezsporne było wystawienie przez pozwanego weksla własnego in blanco na rzecz (...) Sp. z o.o. w J. oraz wypełnienie weksla przez remitenta w dniu 10.03.2010r. na kwotę 30 726zł.

Spór dotyczył po pierwsze – ważności indosu, tak więc sporny był fakt przeniesienia praw z weksla na powoda, po drugie – czy powód dopuścił się przy nabyciu weksla rażącego niedbalstwa, a weksel został wypełniony niezgodnie z porozumieniem. Sporne było także, czy powód nabywając weksel działał świadomie na szkodę dłużnika wekslowego (pozwanego), czy znał zarzuty, jakie pozwany mógł przedstawić na podstawie swoich osobistych stosunków z remitentem, tj. zarzut, że wierzytelność (...) Sp. z o.o. w J. wobec pozwanego była przedawniona oraz zarzut naruszenia przepisu art. 5 k.c., poprzez rażącą dysproporcję pomiędzy żadaną kwotą oraz całością wynagrodzenia uzyskanego przez pozwanego z umowy zlecenia.

Z powyższego wynika, że sąd badał w niniejszym postępowaniu zarówno zarzuty wekslowe obiektywne – tj. wynikające bądź z treści samego weksla, bądź uzasadnione ustawą i powodujące nieważność zobowiązania wekslowego, jak i zarzuty subiektywne – służące dłużnikowi wyłącznie w stosunku do oznaczonego wierzyciela i oparte na stosunkach osobistych z wierzycielem.

Odnosząc się w pierwszej kolejności do zarzutów obiektywnych wskazać należy, że zgodnie z przepisem art. 11 Ustawy Prawo Wekslowe z dnia 28 kwietnia 1936r. (Dz. U. Nr 37 poz. 282) każdy weksel można przenieść przez indos, przy czym indos powinien być napisany na wekslu względnie na przedłużku i podpisany przez indosanta. Pozwany, chcąc zakwestionować materialnoprawną legitymację wekslową, powinien udowodnić, że przeniesienie praw z weksla zostało dokonane przez osobę nieuprawnioną, ciężar dowodu bowiem, że powód nie jest prawnym posiadaczem weksla ciąży na tym, kto taki zarzut podnosi (tak: orzeczenie SN z dnia 13.01.1936r., sygn. akt III C 565/34, Zb. Orz. SN 1936, Nr 9, poz. 352).

Pozwany zarzucając nieważność indosu podnosił, że na odwrotnej stronie weksla podpisał się nie prezes zarządu (...) Sp. z o.o. w J. – T. A. – lecz inna osoba, a tym samym – powód nie jest uprawniony do dochodzenia praw z weksla. Na tę okoliczność Sąd dopuścił dowód z zeznań świadka T. A., który kategorycznie stwierdził, iż podpis na wekslu jest jego własnoręcznym podpisem. Sąd dał wiarę zeznaniom świadka, który zeznawał spójnie i kategorycznie i w związku z tym ustalił, że weksel był prawidłowo i skutecznie indosowany.

Z tych względów sąd oddalił wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii instytutu naukowego na okoliczność, iż podpis złożony na umowie zlecenia usług finansowych różni się od podpisu złożonego na odwrotnej stronie weksla, na podstawie którego wydano nakaz zapłaty.

Przechodząc do oceny dalszych zarzutów pozwanego zauważyć wypada, że na mocy przepisu art. 10 Prawa wekslowego, jeżeli weksel niezupełny w chwili wystawienia uzupełniony został niezgodnie z zawartym porozumieniem, nie można wobec posiadacza weksla zasłaniać się zarzutem, że nie zastosowano się do tego porozumienia, chyba że posiadacz nabył weksle w złej wierze albo przy nabyciu dopuścił się rażącego niedbalstwa.

Oznacza to, że kwestią podstawową jest ustalenie, czy posiadacz nabył weksel w złej wierze albo przy nabyciu dopuścił się rażącego niedbalstwa, a dopiero po dokonaniu takich ustaleń aktualizuje się zagadnienie czy weksel uzupełniony został niezgodnie z zawartym porozumieniem. Ciężar dowodu wykazania złej wiary lub rażącego niedbalstwa ciąży na zobowiązanym wekslowo.

Na tle przedmiotowej sprawy Sąd doszedł do przekonania, że powód przy nabyciu weksla dopuścił się rażącego niedbalstwa.

Pozwany złożył bowiem do akt sprawy, a sąd dopuścił dowód z umowy – zlecenia usług finansowych z dnia 12.03.2010r., która regulowała sposób wypełnienia weksla i zarzucił powodowi rażące niedbalstwo pismem z dnia 22.12.2011r. (k.15 i nast.). Rażące niedbalstwo polegać miało na niedochowaniu minimum staranności i nieuzyskaniu informacji czy (...) Sp. z o.o. w J. wzywało pozwanego do zapłaty odszkodowań z tytułu niewłaściwego wykonania umowy zabezpieczonej wekslem, mimo że powód jest zawodowym radcą prawnym. Powód chcąc się od tego zarzutu uwolnić, złożył do akt sprawy oświadczenie remitenta, iż "należność wekslowa jest wymagalna, a weksel został wypełniony na kwotę nie przekraczającą zobowiązań wystawcy względem (...). Oświadczenie to nie zostało opatrzone datą. Pozwany zarzucił więc, iż zostało ono sporządzone już po indosowaniu weksla. Na okoliczność ustalenia, kiedy powód otrzymał ww. oświadczenie pozwany wniósł o dopuszczenie dowodu z przesłuchania stron (k.57). Sąd wniosek ten uwzględnił i dopuścił dowód z przesłuchania stron, ograniczając je do przesłuchania powoda. Powód był prawidłowo wezwany na rozprawę pod rygorem pominięcia dowodu z jego przesłuchania. Pomimo prawidłowego wezwania nie stawiał się na rozprawie, Sąd pominął więc dowód z jego przesłuchania.

W związku z powyższym Sąd przyjął twierdzenia pozwanego za prawdziwe, a więc ustalił, iż powód nie dowiódł, że w dacie nabycia weksla dysponował oświadczeniem remitenta, że "należność wekslowa jest wymagalna, a weksel został wypełniony na kwotę nie przekraczającą zobowiązań wystawcy względem (...). Podkreślić należy, że zgodnie ze stanowiskiem komentatorów, nabywca weksla dopuszcza się rażącego niedbalstwa, gdy mógł przy zachowaniu zwykłej staranności przyjętej w obrocie, bez większych trudności, według obiektywnych kryteriów zauważyć, że wypełnienie weksla przez poprzednika nastąpiło niezgodnie z zawartym porozumieniem, gdyby tylko dołożył staranności i nie zaniedbał zasięgnięcia w tym zakresie informacji osoby podpisanej na wekslu.

Skoro powód nie dysponował oświadczeniem remitenta przy nabyciu weksla – o czym była mowa wyżej - i nie zaoferował jakiegokolwiek innego dowodu na to, że dochował minimum staranności dla ustalenia, czy należność wekslowa jest wymagalna, czy weksel wypełniono na kwotę nie większą niż zadłużenie powoda wobec (...) Sp. z o.o. w J., zasadne jest przyjęcie, że wykazał się rażącym niedbalstwem.. Powód nie wykazywał, że podjął innego rodzaju kroki w celu niniejszego ustalenia, nie zażądał przedstawienia mu umowy (...) z pozwanym, deklaracji wekslowej czy też wezwań do zapłaty. Brak elementarnej staranności stanowi o rażącym niedbalstwie powoda.

Wobec ustalenia rażącego niedbalstwa po stronie powoda przy nabyciu weksla, uaktualniło się zagadnienie, czy weksel został wypełniony zgodnie z zawartym porozumieniem.

Zgodnie z orzecznictwem ciężar dowodu, że weksel in blanco został uzupełniony w sposób sprzeczny z porozumieniem, spoczywa na dłużniku wekslowym, który zarzut podniósł (tak: wyrok SA w Warszawie z dnia 28.10.2011r., sygn. akt

VIACa 546/11, publ. LEX nr 1136133, wyrok SA w Warszawie z dnia 21.10.2011r., sygn. akt VI ACa 383/11, publ. Gazeta Prawna FiP 2012/26/7).

W tym zakresie Sąd uznał, że weksel nie został uzupełniony zgodnie z zawartym porozumieniem, tj. z deklaracją wekslową oraz z postanowieniami Umowy - zlecenia usług finansowych z dnia 12.03.2010r.

Weksel wystawiony przez pozwanego miał charakter gwarancyjny – tj. zabezpieczał umowę zlecenia usług finansowych z dnia 12.03.2010r. Zgodnie z deklaracją wekslową – (...) Sp. z o. miała prawo weksel wypełnić w przypadku opisanym w § 8 Umowy – zlecenia usług finansowych.

Z § 8 tejże Umowy wynikało natomiast, że w przypadku poniesienia szkody przez Bank lub zleceniodawcę z winy zleceniobiorcy, zleceniobiorca zobowiązuje się do poniesienia kosztów związanych z wyrównaniem tej szkody, tj. zwrotu kwoty ewentualnego zadłużenia, należnych odsetek od kapitału przeterminowanego i odsetek umownych oraz innych ewentualnych kosztów w t. 14 dni od daty otrzymania wezwania do zapłaty od zleceniodawcy, jeżeli dane zawarte w dokumentach związanych z udzieleniem pożyczki / kredytu będących podstawą podjęcia decyzji o jej / jego przyznaniu nie odpowiadają stanowi faktycznemu i w wyniku tego pożyczki / kredyty zostaną udzielone osobom niespełniającym warunków określonych w Regulaminie.

(...) Sp. z o.o. nie zgłosiła żadnych roszczeń wobec pozwanego, nie wzywała go do zapłaty, nie wysyłała monitów w trakcie trwania umowy ani też po jej zakończeniu, co było bezsporne. Nie zgłaszała także żadnych zastrzeżeń w zakresie realizacji przez pozwanego umowy zlecenia z dnia 12.03.2002r.

Powód nie kwestionował powyższych okoliczności, dlatego też sąd oddalił wnioski pozwanego o dopuszczenie na te okoliczności dowodu z zeznań świadków M. W., D. S. (1), A. S. i I. O..

Oznacza to, że okolicznością bezsporną był fakt, że nie wypełnione zostały przesłanki z § 8 umowy o zlecenie usług finansowych z dnia 12.03.2010r., a tym samym nie wystąpiła podstawa do wypełnienia weksla in blanco w dniu 10.03.2010r.

W związku z powyższym trafne jest ustalenie, że weksel został wypełniony niezgodnie z zawartym porozumieniem. Zgodnie z orzecnictwem art. 10 Prawa wekslowego nie tylko dopuszcza zgłoszenie przez dłużnika subiektywnego zarzutu wypełnienia weksla sprzecznie z zawartym porozumieniem wobec bezpośredniego kontrahenta, któremu dłużnik podpisany na wekslu in blanco wręczył ten weksel, ale także stanowi podstawę ograniczenia odpowiedzialności dłużnika wekslowego do wysokości wierzytelności rzeczywiście zabezpieczonej wekslem (wyrok SN z dnia 19.12.2007r., sygn.. akt V CSK 335/07, publ. LEX nr 371403).

Sąd podziela niekwestionowane stanowisko komentatorów i judykatury, iż skutecznie podniesiony zarzut wypełnienia weksla in blanco niezgodnie z zawartym porozumieniem nie powoduje nieważności weksla, jak też nie uchyla w każdym przypadku w całości zobowiązania wekslowego wystawcy, lecz je jedynie ogranicza bądź modyfikuje. Dłużnik będzie odpowiadał, ale wyłącznie w takich granicach, jakie odpowiadają jego woli (tak: A. D., Polskie..., s. 146-147; M. H., Obieg..., s. 35-36; T. K., W. O., Prawo..., s. 4; S. R., Weksel..., s. 204-205; I. R., Prawo..., s. 202-203; orzeczenia SN: z dnia 25 października 1927 r., Rw. 1677/26, (...) 1928, poz. 35; z dnia 12 listopada 1931 r., Rw. 2354/31, OSP 1932, poz. 150; z dnia 26 stycznia 2001 r., I CKN 25/00, OSN 2001, nr 7-8, poz. 117 oraz z dnia 22 czerwca 2006 r., V CSK 70/06, OSN 2007, nr 4, poz. 59).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszego postępowania stwierdzić należy, że dłużnik nie wyrażał zgody na obciążenie go jakkolwiek częścią zobowiązania wekslowego.

Warte podkreślenia jest także stanowisko Sądu Najwyższego, który wielokrotnie stwierdzał, że w wyniku wypełnienia weksla in blanco częściowo niezgodnie z porozumieniem na niekorzyść osoby na nim podpisanej, osoba ta może stać się zobowiązana wekslowo w granicach, w których tekst weksla odpowiada porozumieniu (deklaracji wekslowej) (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 26 stycznia 2001 r., II CKN 25/00). Skoro w przedmiotowej sprawie tekst weksla

w żaden sposób nie odpowiada deklaracji wekslowej, nie było możliwe obciążenie pozwanego obowiązkiem zapłaty zobowiązania wekslowego.

Z tych względów powództwo podlegało oddaleniu.

Odnosząc się do zarzutu świadomego działania przez powoda na szkodę pozwanego zauważyć należy, że zgodnie z orzecznictwem świadome działanie nabywcy weksla na szkodę dłużnika zachodzi wówczas, gdy spełnione kumulatywnie są trzy przesłanki: po pierwsze - w chwili nabycia weksla istnieją zarzuty przysługujące dłużnikowi wekslowemu przeciwko indosantowi, po drugie – nabywca musi o tych zarzutach wiedzieć w chwili nabywania weksla, po trzecie – nabywając weksel świadomie działa na szkodę dłużnika.

Ciężar dowodu w zakresie przesłanek z art. 17 Prawa wekslowego także obciąża dłużnika wekslowego (por.: wyrok SN z dnia 23.10.2008r. sygn. akt V CSK 71/08, publ. LEX nr 485921). Pozwany nie zaoferował skutecznie żadnego dowodu na okoliczność, że powód nabywając weksel miał świadomość istnienia zarzutów przysługujących dłużnikowi wekslowemu przeciwko indosantowi, że powód o tych zarzutach wiedział w chwili nabywania weksla oraz że nabywając weksel świadomie działał na szkodę dłużnika. Pozwany nie wnioskował w tym zakresie o dopuszczenie dowodu z zeznań świadków czy też z dokumentów.

Pozwany ograniczył się do twierdzeń o świadomym działaniu przez powoda na szkodę pozwanego, podnosząc, że świadczy o tym okoliczność wypełnienia weksla niezgodnie z deklaracją wekslową. Nie wypełnia jednak przesłanek świadomego działania przez powoda na szkodę pozwanego sama okoliczność wypełnienia weksla niezgodnie z deklaracją wekslową.

Ustalając, iż pozwany nie udowodnił świadomego działania przez powoda na szkodę pozwanego, Sąd nie badał zarzutu przedawnienia roszczenia łączącego pozwanego z (...) Sp. z o.o. ani też zarzutu naruszenia art. 5 k.c. Zarzuty te bowiem oparte są bowiem na osobistych stosunkach pozwanego z (...) Sp. z o.o. i jako takie nie mogły być przez pozwanego w niniejszym postępowaniu z weksla podnoszone. Zwrócić bowiem uwagę należy, że zgodnie z art. 17 Prawa wekslowego osoby, przeciw którym się dochodzi praw z weksla, nie mogą się wobec posiadacza weksla zasłaniać zarzutami opartymi na swoich stosunkach osobistych z wystawcą lub z poprzednimi posiadaczami, chyba że posiadacz, nabywając weksel, działał świadomie na szkodę dłużnika.

Sąd oddalił wniosek dowodowy pozwanego o dopuszczenie dowodu z zeznań świadków K. S. oraz D. S. (2) jako spóźnione. Na mocy bowiem przepisu art. 493 § 1 k.p.c. w brzmieniu obowiązującym przed zmianą dokonaną Ustawą z dnia 16.09.2011r. o zmianie Ustawy Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 233, poz. 1381) w piśmie zawierającym zarzuty od nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym pozwany powinien wskazać czy zaskarża nakaz w całości czy w części oraz przedstawić zarzuty, które pod rygorem ich utraty należy zgłosić przed wdaniem się w spór oraz pozostałe zarzuty przeciw żądaniu pozwu oraz wszystkie okoliczności faktyczne i dowody na ich potwierdzenie. Pozwany pismo stanowiące zarzuty od nakazu zapłaty złożył dnia 22.12.2011r., a oddalone wnioski dowodowe złożył na rozprawie dnia 15.01.2013r. w żaden sposób nie wykazując, że pozwany nie mógł z nich skorzystać wcześniej lub że potrzeba ich powołania wynikła później (art. 495 § 3 k.p.c.).

Sąd po przeprowadzeniu rozprawy wydaje wyrok, w którym nakaz zapłaty wydany w postępowaniu nakazowym w całości lub w części utrzymuje w mocy albo go uchyla i orzeka o żądaniu pozwu, bądź też postanowieniem uchyla nakaz zapłaty i pozew odrzuca lub postępowanie umarza.

W ocenie Sądu powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie, dlatego też Sąd uchylił nakaz zapłaty wydany w postępowaniu nakazowym z dnia 29.07.2011r. w sprawie I Nc 3089/11 i oddalił powództwo.

O kosztach postępowania sąd orzekł na zasadzie art. 98 k.p.c., albowiem powód postępowanie w całości przegrał. Na koszty postępowania poniesione przez pozwanego składały się: opłata od zarzutów od nakazu zapłaty w wysokości 1153 zł oraz koszty zastępstwa procesowego w wysokości 2400 zł.

W związku z powyższym orzeczono jak na wstępie.

Zarządzenie:

1.

1. (...)

2. (...)

3. (...).

(...)

(...)